

CO PÍŠÍ JINDE

V lednu 2007 se konala ve skotském Edinburghu konference Microsoft Government Leaders Forum – Europe. Článek **Zbyňka Fialy Pět priorit pro Evropu** se soustředil na debatu o evropské konkurenceschopnosti, které se mezi jinými zúčastnil tvůrce i kritik lisabonské strategie a bývalý nizozemský premiér **Wim Kok**.

»Lisabonská strategie byla postavena na třech pilířích – ekonomickém růstu, sociální kohezi a environmentální udržitelnosti, protože většina evropského obyvatelstva preferuje takovou kombinaci cílů. Severské země přitom dokazují, že to jde – sociální ochrana a udržitelnost nepředstavují jen náklady, ale také aktivum. Jiná otázka je, jak má tento model odolávat stále silnějšímu tlaku globální konkurence a stárnutí obyvatelstva, které nás čeká v příštích desetiletích.

Nerealistická byla představa, že Evropa může být ekonomickou jedničkou, to byla iluze, konstatoval Kok. Má-li však zůstat významným hráčem, je nezbytné co nejrychleji zahájit potřebné reformy a restrukturalizaci. Neměli bychom se nechat mýlit cyklickým vzestupem, který teď evropské země prožívají. Hospodářský odstup Evropy za Spojenými státy se nezměnil od 70. let, máme stále o 30 procent HDP na obyvatele méně. A je tu také nová výzva Asie.

Čína a Indie nepředstavují pro Evropu jen nové konkurenty, ale jsou to také obrovské nové trhy, přinářející novou příležitost pro spolupráci, investice a obchod. Pokud však chce Evropa těchto příležitostí plně využít, musí posílit svoji znalostní ekonomiku, stejně jako průmyslovou základnu.

Další výzvu představuje stárnoucí obyvatelstvo Evropy. Roku 2020 začne souhrnný počet obyvatel Evropy klesat, v některých zemích už dříve.

Podle Wima Koka je pět prioritních oblastí, kam by měly směřovat reformy a různé iniciativy. Tou první oblastí je znalostní ekonomika. Evropa se musí stát přitažlivějším místem pro vědce a výzkumníky, aby obstála

v soutěži o nejlepší mozky světa. Výzkum a vývoj, posilování evropské průmyslové základny a prosazování e-governmentu, to jsou vrcholné priority. Životní význam má efektivnější školství a výchova pro digitální práci. Druhou prioritní oblastí je dokončit vytváření vnitřního trhu se svobodným pohybem zboží, kapitálu i práce a pokročit ve vytváření jednotného trhu služeb, včetně finančních. V další z oblastí – podnikání – je potřeba snížit administrativní zátěž, získat lepší přístup k rizikovému kapitálu, usnadnit vznik nového podniku a snažit se o nižší regulaci na všech úrovních. Také pracovní trh vyžaduje, aby se pracovníci i podniky přizpůsobili nové realitě. Strategie celoživotního vzdělávání a aktivního stárnutí musí obsahovat větší investice do lidského kapitálu a větší pracovní účast žen a starších pracovníků. Poslední z prioritních oblastí je udržitelnost životního prostředí. Globální oteplování a klimatické změny nás nutí být víc proaktivní a vytvářet synergie mezi ekonomikou a environmentální udržitelností, prohlašuje Wim Kok.«

[Ekonom č. 7, 15.–21.2. 2007]

Na začátku března 2007 se konal v Bruselu summit EU, který stanovil vizionářské cíle a naznačil, kudy by mohla vést cesta při další liberalizaci unijní energetiky. Článek **Jana Stuchlíka** s názvem **Ticho před bouří** se věnuje právě otázce jednotného evropského energetického trhu.

»Více celoevropské konkurence, a tím i nižší ceny za elektřinu a plyn, měl přinést nápad Evropské komise, aby národní energetičtí obři prodali národní přenosové sítě nezávislým operátorům. Ti by zajistili jejich rozvoj, vzájemné propojení a férové podmínky pro všechny výrobce energie. Proti tomuto návrhu se ale postavila skupina zemí v čele s Francií. Komise však tvrdí, že jí text dává dostatečnou sílu, aby nejpozději na podzim přišla s ambiciózním legislativním balí-

kem, kterým otevře celý sektor větší konkurenci.

Státníci na summitu tak posvětili dokument, na kterém se o dva týdny dříve dohodli ministři hospodářství v Radě EU pro konkurenceschopnost. Především zdůraznili, že členské státy musí plně přejmout do svých právních řádů a praxe už platné unijní směrnice o elektřině a plynu z roku 2003. Některé státy totiž neplní harmonogram pro otevírání trhů, které obě směrnice stanovily. Nicméně hlavní úkol do budoucna zní: účinně oddělit výrobu a dodávky energie od provozování přenosových sítí (tzv. unbundling). Toto oddělení má být založeno na nezávisle provozovaných a vhodně regulovaných přenosových sítích, které zajistí otevřený přístup pro všechny výrobce. Unie by měla harmonizovat a posílit pravomoci národních energetických regulátorů a vytvořit jim podmínky pro spolupráci a rozhodování ohledně přeshraničního obchodu s energiemi.

Šéf Komise José Barroso bude již na podzim požadovat, aby národní koncerny jako francouzská EdF či německý E.ON předaly provozování přenosových sítí do opravdu nezávislých rukou. Vlastnický podíl by si prý mohly v sítích ponechat. Nový druh nezávislých systémových operátorů zajistí, aby se do sítí připojovali noví producenti. A také to, aby se stavěla nová přeshraniční propojení národních sítí, která posílí celounijní energetický obchod, argumentuje Komise. Četní analytici totiž poukazují na skutečnost, že navzdory dosavadní liberalizaci pořád neexistuje jednotný unijní energetický trh. Místo jednoho trhu funguje dnes energetika pouze v rámci hranic jednotlivých států. Na těchto dílčích trzích ovšem působí silní hráči, kteří byli budováni a připravováni na celoevropskou konkurenci. Ta nepřišla a obři se stali v podstatě monopolními vládci na domácích trzích.«

[Ekonom č. 11; 15.–21.3.2007]

Americký ekonom **Joseph Stiglitz**, profesor newyorské Columbia University a nositel Nobelovy ceny za ekonomii, poskytl v únoru v New Yorku rozhovor pro poradenskou firmu Roland Berger Strategy Consultants. Z rozhovoru jsme vybrali:

»Profesore Stiglitz, světová ekonomika dosud jede na plný plyn, začínají se však projevovat i známky zpomalení. V čem spatřujete největší riziko pro světovou ekonomiku?

Základní nebezpečí vyplývá z nepříznivé hospodářské situace několika členských států OECD, zvláště Spojených států, a ta se v několika nejbližších letech nemusí zlepšit. Spojené státy zaznamenaly v posledních pěti letech růst založený na trhu nemovitostí, přičemž se domácnosti ve zvýšené míře zadlužily.

Problémem nyní je, že americká centrální banka pravděpodobně odpoví na inflaci, vyvolanou stoupajícími cenami ropy, zvýšením úrokových sazeb. A to bude znamenat, že pokračování růstu Spojených států narazí na velké potíže. USA se proto nacházejí v křehké pozici a zpomalení jejich hospodářského růstu je hrozbou pro celou globální ekonomiku.

Několik dnů po krachu jednání o světovém obchodu v rámci tzv. kola z Dauhá americký ministr financí Henry Paulson varoval před »rušivou vlnou protekcionismu«. Začínají odpůrci globalizace nabírat síly?

To si nemyslím. Osobně nejsem proti globalizaci, i když jsem někdy vnímán jako její oponent.

Je ovšem ironické, že jsou to právě Spojené státy, které tyto obavy vyjadřují, ačkoliv jsou to přece ony, na něž z jednotlivých zemí padá nejvíce viny za zhroucení tohoto kola jednání o liberalizaci světového obchodu. A to proto, že neudělaly žádný významnější závazek, že sníží subvence zemědělské výroby.

Tato subvenční politika působí rozvojovým zemím každoročně velké škody. Paulson měl nicméně pravdu, když hovořil o vzestupu ochranářství v celém světě.

Evropa i Asie závisí na exportu mnohem více než Spojené státy. Co mohou tyto regiony očekávat?

Pro Evropu i asijské ekonomiky je obtížné najít zpáteční cestu k liberalizaci světového obchodu a nezakopat se za novými ochranářskými překážkami. Celní bariéry se sice mohou dále snižovat, ale největší překážkou světového obchodu je zemědělství.

Ani Spojené státy, ani Evropská unie nejsou ochotny připustit jakékoli reálné ústupky. Nejsou prostě zatím ochotny o této problematice vyjednávat.

Zastavme se ještě u Číny. Západní země posuzují Čínu většinou pozitivně, protože na jedné straně spotřebitelé šetří peníze díky levnému čínskému dovozu, ale na straně druhé na Západě sílí požadavky na ochranu před Čínou a Indií. A oba tyto protikladné postoje zaznívají stále hlasitěji a nesmiřitelněji.

Když se podíváte kolem, tyto požadavky opravdu zaznívají stále silněji. Domnívám se však, že právě v téhle problematice by měla hrát důležitou roli Světová obchodní organizace, protože ta může relativně ztlumit uvalení velkých obchodních restrikcí. V případě oděvů a textilu tu zřejmě některá omezení byla vyhlášena. A Čína je zřejmě akceptuje. Pokud by však tyto restriktce byly širší a paušální, mohla by to být obrovská rána pro globální obchodní systém. Myslím si, že lidé jak v rozvinutých, tak rozvojových zemích budou váhat tak podstatně narušit globální obchodní systém.

Zdá se, že jste zcela neztratil svůj optimismus, i když jsou v Evropě torpédovány různé přeshraniční obchodní transakce. Italská skupina Enel neměla převzít francouzský podnik Suez a španělská vláda bránila fúzi mezi německým energetickým gigantem E.ON a španělskou Endesou. Skeptici jsou dokonce ochotni uvěřit, že je ohrožen projekt sjednocování Evropy.

Je zajímavé, že v Evropě se zdá být vlastnictví dokonce citlivějším problémem než světový obchod. Kdyby Evropané dávali přednost obchodu, nebyla by otázka vlastnictví tak obtížná. Myslím si, že to pravděpodobně bude ještě nějaký čas trvat. Nedomnívám se však, že to ohrozí projekt evropské integrace. Podle mého názoru to pouze zpomalí tento proces v citlivých sek-

torech, ale evropskou organizaci to přesto neohrozí.«

[Hospodářské noviny, 7. února 2007; článek vyšel pod názvem **Ekonomiku světa ohrožuje křehkost USA**, překlad Miroslav Prchal; © Roland Berger Strategy Consultants]

Karel IV. by jen zíral je název článku **Aleše Bluma**, ve kterém se zabývá současnou rolí univerzit.

»To, že se univerzita nemá v zásadě měnit, bylo po staletí bráno jako základ její činnosti. Věda měla být věčná, univerzita ji měla pouze zprostředkovávat. Měnilo se poznání, neměnila se funkce. Po staletí byly tedy dvěma základními funkcemi univerzit vědecký výzkum a předávání vědeckých poznatků studentům. Jenže přišlo 21. století se svou globalizací a najednou je všechno jinak.

K tradičním rolím univerzit – vzdělávací a výzkumné – tak najednou přibyla role třetí. Univerzity by se měly stát zdrojem inovačních postupů a daleko více se zapojovat svými aktivitami do hospodářského života svého kraje, země a regionu. Univerzity se musejí naučit podnikat.

Třetí roli univerzit nejlépe pochopily univerzity v USA. Postavení amerických univerzit se od univerzit evropských značně odlišuje. Spojené státy prakticky nemají žádnou federální vysokoškolskou politiku. Univerzity jsou zakládány jednotlivými státy Unie, místními samosprávami, privátními fondy a nadacemi nebo soukromníky. Peníze, které univerzita dostává od svých zřizovatelů, tvoří pouze minimální část ročního rozpočtu. Přestože studenti platí školné, ani to není nějakým významným příspěvkem do rozpočtu. Univerzita se musí sama postarat o to, kde vezme peníze na provoz, na výuku i na vědu.

A kde tedy sehnat peníze? Americké univerzity nakonec našly řešení v nejužší spolupráci s průmyslem. Ještě v šedesátých letech minulého století peníze do univerzit přicházely z různých nadací a průmyslu. Univerzity a národní (federální) laboratoře (obdoba tuzemských ústavů Akademie věd) spolu nespolupracovaly. Průmysl měl své vlastní laboratoře a od univerzit víceméně chtěl pouze absolventy,

kteří v nich budou pracovat. Národní laboratoře prováděly základní výzkum a pracovaly na státních zakázkách. Patenty, které z tohoto výzkumu vzešly, byly majetkem federální vlády a většinou ani nebyly použity v praxi.

V sedmdesátých letech minulého století ovšem vtrhlo na světové trhy se svou špičkovou technikou Japonsko. A Amerika si najednou začala uvědomovat, že začíná ztrácet svou technologickou převahu, o trzích ani nemluvě. Vláda i Kongres začaly jednat. Kongres přijal speciální zákon, nazvaný podle předkladatelů Bayh-Dole Act, kterým převedl na univerzity intelektuální vlastnictví patentů z objevů, které byly financovány federálními granty. Zároveň umožnil univerzitám požadovat od průmyslových podniků poplatky za využívání licencí při inovacích na základě univerzitního výzkumu.

Vedení univerzit se chopilo příležitosti a začalo v dobrém slova smyslu „podnikat s vědou“. Za dvacet let se počet podaných patentů, licenčních smluv i start-up firem znásobil desetkrát. Technologický transfer mezi univerzitami a soukromými podniky v USA vytvořil 212 000 nových pracovních míst. Licenční smlouvy zajistily ekonomickou aktivitu okolo 25 miliard dolarů. A univerzity získaly dvě desítky miliard dolarů.

Nepotvrdily se také názory konzervativců, že tím ztratí univerzita svůj vědecký charakter. Opak se stal skutečností. Tyto univerzity publikují mnohem více než ostatní, jsou kreativnější, hrnou se k nim ve větší míře studenti, profesori, kteří dostávají odměny za patenty, mají větší motivaci a univerzita může financovat i výzkum, který nemá přímý dopad na technologický transfer.

V Evropě jsou univerzity podstatně konzervativnější, jsou státem finančně lépe zaopatřené, mají přístup nejen k národním, ale i k evropským grantům. Proto jsou daleko méně tlačeny nutností podnikat. Chce to tedy jen dobrou vůli a dobrou legislativu.

Příkladem může být jedna z nejstarších evropských univerzit – Katolická univerzita v Lovani v Belgii. Rektorát univerzity zřídil speciální výzkumné oddělení pro spolupráci s průmys-

lem. Pracuje v nich 950 vědců, kteří se podílejí na tzv. smluvním výzkumu. Další oddělení zajišťuje převod licencí a ochranu duševního vlastnictví, vytváření spin-off firem a spolupráci s vlámskou vládou na státních zakázkách a regionálním rozvoji.

Druhou univerzitou, která se proměnila v úspěšného podnikatele, je univerzita v Cambridge. Ve vědecko-průmyslových parcích a v podnikových inkubátorech v okolí Cambridge v současnosti existuje na 250 podniků, které přímo profitují z duševního vlastnictví, které na ně bylo převedeno univerzitou.

U nás děláme první krůčky. Příkladem může být České vysoké učení technické. To založilo středisko Tripod, kterému dalo do vínku podporu vědeckých týmů, propagaci výsledků výzkumu a propojení s průmyslovou a podnikatelskou sférou. Na projektu se podílí nejen ČVUT a jeho jednotlivá pracoviště, ale i Institut svazu průmyslu a Úřad pro ochranu průmyslového vlastnictví. Peníze získalo ČVUT z Evropského sociálního fondu a také dodalo peníze vlastní.

Rudolf Haňka, profesor na Cambridgské univerzitě, který kromě výuky a výzkumu také rozhodoval jako člen finanční komise o univerzitních penězích, na otázku, zda by se i u nás podobný fenomén jako v Cambridge mohl objevit, odpověděl: „Je třeba podporovat podnikání ve veřejných vědeckých institucích, mobilitu vědeckých pracovníků a příliv nové krve, lépe chránit duševní vlastnictví, pečovat o vztahy mezi průmyslem a akademickými institucemi a zlepšit materiální podmínky“. Většinu z toho mohou univerzitní funkcionáři prosadit ve své pravomoci. Huňka ale vidí i problémy, zejména v komplikované administrativě získávání grantů, a také v některých ustanoveních vysokoškolského zákona i zákona č. 130/2002 Sb., v paragrafu o obchodním využívání výsledků veřejně financovaného výzkumu. To už ale budou muset napravit naši zákonodárci.«

[Ekonom č. 15; 12.–18.4.2007]

TISKOVÉ ZPRÁVY MINISTERSTVA PRO MÍSTNÍ ROZVOJ

Česká republika se připojila k Protokolu o spolupráci v oblasti cestovního ruchu zemí V4

Protokol o spolupráci v oblasti cestovního ruchu podepsali začátkem března 2007 v Bratislavě náměstci zemí Visegrádské čtyřky (V4) odpovědní za cestovní ruch. Ministerstvo pro místní rozvoj ČR zastupoval náměstek Jiří Vačkář.

Protokol hodnotí dosavadní a přibližuje budoucí spolupráci zúčastněných subjektů ze zemí V4 (Maďarska, Polska, Slovenska a České republiky) na poli cestovního ruchu. Přílohou Protokolu je marketingový plán aktivit zemí V4 na poli cestovního ruchu pro rok 2007, který byl podepsán odpovědnými zástupci příslušných institucí každé země – za CzechTourism ředitelem agentury Rostislavem Vondruškou. Hlavním úkolem marketingového plánu 2007 agentury CzechTourism je propagace pěti národních produktů: Bohatství historie, Aktivní dovolené, Zážitekové dovolené, České medicínské lázeňství a Kongresový a incentivní cestovní ruch* (KIT).

Snahou Ministerstva pro místní rozvoj (MMR) ve spolupráci s agenturou CzechTourism je podpořit regiony prostřednictvím realizace KIT. Vzhledem k tomu, že v současné době neexistuje žádný koncepční dokument vztažený k regionům ČR, mapuje MMR podmínky pro budoucí vytvoření Strategie kongresového a incentivního cestovního ruchu, jejímž cílem je kategorizace regionů podle jejich podmínek pro rozvoj KIT.

* Incentivní turistika – specifické odvětví cestovního ruchu. Podle jedné z definic je incentivní turistika jedinečná forma cestování, která hraje strategickou úlohu ve vztahu organizace s klienty a zaměstnanci. Někdy se pro tuto formu cestování užívá i adjektiva pobídková, tzn. taková turistika, která nabízí jejím účastníkům jedinečný zážitek s cílem motivovat pracovníky k vyššímu pracovnímu výkonu. Incentivní forma cestování slouží ale i k posílení sociálních vazeb mezi zaměstnanci nebo i klienty společnosti, polidštuje pracovní vztahy a vychovává zaměstnance. Právě v tomto druhu turistiky může ČR využít maximálně svých komparativních výhod a využít potenciálu mimo hlavní centra cestovního ruchu. (zdroj: www.cot.cz)

-tb-

Podobně MMR podpořilo v minulých letech rozvoj cestovního ruchu v České republice finančními prostředky prostřednictvím *Státního programu podpory cestovního ruchu*, dále *Společného regionálního operačního programu* a operačního programu *Rozvoj lidských zdrojů*.

V letošním roce došlo k decentralizaci systému podpory cestovního ruchu. V letech 2007–2013 budou na kraje v rámci tzv. Regionálních operačních programů (ROP) převedeny finanční prostředky ve výši 25 mld. korun. MMR bude ve stejném období zastřešovat propagaci České republiky jako destinace cestovního ruchu a marketing na národní úrovni prostřednictvím Integrovaného operačního programu, a to v celkové výši cca 2 mld. korun.

Od července 2007 přechází po Slovensku předsednictví V4 na Českou republiku. V jeho rámci se další plánovaná setkání uskuteční v naší zemi.

[Tisková zpráva MMR, 3.4.2007; dostupné na: <http://www.mmr.cz/index.php?show=001021620>]

První digitální kartotéka a přehled pohřebišť v ČR

Ministerstvo pro místní rozvoj zveřejňuje první výsledky dlouholetého výzkumu ve formě přehledu veřejných a neveřejných pohřebišť v ČR. Databáze pomůže úřadům vnést světlo do právně-nájemních vztahů k hrobovým místům, občanům i zahraničním turistům usnadní například dohledání místa odpočinku jejich předků.

Výsledný přehled se věnuje celkem 5 799 nezrušeným veřejným a neveřejným pohřebišťům, uvádí u nich údaje o katastrálním území, místě určení a provozovateli, dále pak výměru, GPS souřadnice, vlastnické právo k pozemku a provozovatele pohřebiště. Jde o postupně doplňovaný soupis prostor určených k pohřbívání lidských pozůstatků nebo k uložení zpopelněných lidských ostatků, ať už v podobě míst pro hroby a hrobky, úložiště jednotlivých uren nebo rozptylové, popř. vsypové louky nebo jejich kombinace.

Digitální verze kartotéky je zpřístupněna na webových stránkách Ministerstva pro místní rozvoj (www.mmr.cz).

mmr.cz). Tištěná publikace je již nyní distribuována na krajské úřady, kanceláře informačních služeb a dalším zájemcům.

Databáze zahrnuje i takové prostory, kde již uplynuly všechny lhůty, na které byla hrobová místa pronajata, včetně tleci doby od posledního uložení lidských pozůstatků do hrobu. Přehled veřejných a neveřejných pohřebišť v ČR nemá v historii českého pohřebnictví obdoby, celkový počet nezrušených hřbitovů se totiž v České republice doposud pouze kvalifikovaně odhadoval na 6 500.

Součástí průzkumu bylo i dohledávání záznamů o vlastnickém právu k pohřebišti – mnohé nemají vyjasněné vlastnické právo, některé patří soukromým osobám, jiné pozemky například nejsou vedeny jako pohřebiště, ačkoliv se na nich pohřebiště nacházejí. Výsledky ukazují, že 56 % pozemků pohřebišť je v obecním vlastnictví a dalších 34 % ve vlastnictví registrovaných církví a náboženských společností. Díky nově získaným informacím bude možné ujasnit a případně zjednodušit vlastnická práva k pozemkům pohřebišť či vyřešit vlastnická práva zúčastněných subjektů.

Již dnes je jasné, že databáze bude vzácným zdrojem dosud chybějících informací pro archeology. Také usnadní zájemcům dohledávání informací o svých předcích, a to i cizincům, kteří české hřbitovy navštěvují často právě za tímto účelem. Velké oblíbené se také těší návštěvy starých židovských hřbitovů.

Místa mimo pohřebiště, kde jsou pohřbeny ostatky osob, které zahynuly v důsledku aktivní účasti ve vojenské operaci nebo v důsledku válečného zajetí, anebo ostatky osob, které zahynuly v důsledku účasti v odboji nebo vojenské operaci v době války, nebyly do projektu zahrnuty. Povinnost vést centrální evidenci těchto hrobů a míst má Ministerstvo obrany, vyplývá to pro něj ze zákona č. 122/2004 Sb., o válečných hrobech a pietních místech. O to více však bylo potřebné zaměřit se na neveřejná pohřebiště, tj. na účelová zařízení určená výlučně pro uložení lidských pozůstatků nebo zpopelněných lidských ostatků členů uzavřených, zejména příbuzenských společenství, řeholních řádů nebo kon-

gregací a příslušníků registrovaných církví nebo náboženských společností, jejichž vnitřní předpisy a obřady neumožňují ukládání lidských pozůstatků nebo zpopelněných lidských ostatků na veřejném pohřebišti.

Postupným zavedením trvalého a systematického sledování určitých dat o veřejných a neveřejných pohřebišťích v obcích bude možné tato data převzít k dalším rozborům. Jedním z hlavních účelů připravované analýzy Ministerstva pro místní rozvoj je stanovit poměr mezi obnovou existujících veřejných pohřebišť a mírou jejich nového rozvoje. Cílem je shrnout přínos zásad územního rozvoje (územního plánu) k vytváření podmínek pro předcházení zjištěným rizikům ovlivňujícím potřeby pohřbívání současné generace obyvatel řešeného území a předpokládaným ohrožením podmínek pohřbívání generací budoucích.

Výzkum pro Ministerstvo pro místní rozvoj uskutečňuje od roku 2004 Katedra pastorálních oborů Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy v Praze.

[Tisková zpráva MMR, 30.3.2007; dostupné na: <http://www.mmr.cz/index.php?show=001021617>]

Ministr Čunek ke stavu vyjednávání s Evropskou komisí

První místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj Jiří Čunek informoval o stavu jednání s Evropskou komisí k čerpání financí z evropských fondů v následujících sedmi letech. Česká republika může v období 2007–2013 získat až 780 miliard korun ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti.

Za základní předpoklady úspěchu vyjednání Národního strategického referenčního rámce (NSRR) a operačních programů na období 2007–2013 s Evropskou komisí (EK) zdůraznil ministr Čunek nutnost zlepšení celkového systému řízení a zesílení koordinace. Osobnosti zapojené do vyjednávání s Evropskou komisí musejí být podle ministra Čunka odborníci se schopností řídit a komunikovat na politické i expertní úrovni.

Vyjednávání s Evropskou komisí bude vedeno ve třech rovinách. Na vládní úrovni bude působit výbor pro

vyjednávání s EK složený z ministra pro místní rozvoj, místopředsedy vlády pro evropské záležitosti, ministra financí a statutárních zástupců řídicích orgánů, tj. reprezentantů jednotlivých operačních programů.

V rámci druhé úrovně bude při Ministerstvu pro místní rozvoj ČR působit vyjednávací tým složený z generálních sekretářů pro cíle NSRR a dalších expertů. Úkolem týmu je vést s Evropskou komisí další vyjednávání základního dokumentu pro čerpání financí z evropských fondů v následujících sedmi letech. Členové týmu reprezentují všechny čtyři cíle operačních programů – konkurenceschopnost (Ing. Martin Tlapa, MBA), sociální soudržnost (PhDr. Miroslava Kopcová), doprava a životní prostředí (prof. Ing. Petr Moos, CSc.), regionální soudržnost (MVDr. Milena Vicenová), dále v něm působí náměstek ministra pro místní rozvoj, zmocněnec regionálních rad (řídicích orgánů pro regionální operační programy) a ředitel Národního fondu.

Třetí úroveň vyjednávání již tvoří týmy pro vyjednávání konkrétních operačních programů. Tyto týmy jsou tvořeny předsedou a dalšími členy jmenovanými za příslušný řídicí orgán, náměstkem ministra pro místní rozvoj, generálním sekretářem pro danou oblast a zástupcem Národního fondu.

[Tisková zpráva MMR, 29.3.2007; dostupné na: <http://www.mmr.cz/index.php?show=001021616>]

Odbor pro informování o evropských záležitostech se vrací na Úřad vlády ČR

Vláda ČR schválila na konci února 2007 přesun Odboru pro informování o evropských záležitostech z Ministerstva pro místní rozvoj ČR na Úřad vlády ČR pod Útvar místopředsedy vlády pro evropské záležitosti Alexandra Vondry s platností od 1. dubna 2007. Odbor bude nadále zajišťovat agendu informování o Evropské unii a našem členství v EU.

Dále vláda schválila informaci o stavu realizace Konceptu informování o evropských záležitostech v České republice a návrh komunikačních priorit

vlády na rok 2007, na jejímž základě se rozeběhne řada aktivit s cílem zajistit kontinuální a kvalitní informovanost občanů České republiky o Evropské unii a našem členství v ní. Realizací Konceptu je pověřen Odbor pro informování o evropských záležitostech.

Komunikační priority evropských záležitostí vlády na rok 2007:

- 1) Členství České republiky v EU** – téma se zaměří na přínosy a náklady členství v oblasti ekonomiky či právního prostředí, budou prezentována i další témata jako například vstup do schengenského systému, zavedení Eura, předsednictví ČR v Radě EU atd.
- 2) Evropské fondy a programy** – „Rozcestník pro evropské peníze“ si klade za cíl přiblížit systém evropských fondů a programů a možnosti čerpání pro období 2007–2013.
- 3) Budoucnost Evropy** – měla by otevřít prostor pro debatu všech aktuálních témat souvisejících s evropským integračním procesem. Mezi dílčí okruhy bude patřit např. další rozšiřování EU, Lisabonská strategie či další vývoj ratifikace ústavní smlouvy apod.

[Tisková zpráva MMR, 28.3.2007; dostupné na: <http://www.mmr.cz/index.php?show=001021615>]

Projekt EX-INT podpoří přeshraniční spolupráci v rámci EU

Na Ministerstvu pro místní rozvoj proběhlo dne 20. března 2007 setkání členů Řídicího výboru projektu EX-INT z Řecka, Bulharska a České republiky. Projekt byl vytvořen pro výměnu zkušeností z programů přeshraniční spolupráce.

Projekt EX-INT (From External to Internal: Managing the Transformation of Borders and Preparing for the New Neighbourhood) vznikl z iniciativy řeckého ministerstva Makedonie a Trácie. Zmíněné ministerstvo působí v regionu, kde je realizována hlavní část řeckých programů přeshraniční spolupráce (CBC) s Albánií, Bulharskem, Tureckem a bývalou jugoslávskou republikou Makedonie. Na projektu se jako partneři podílejí čtyři řecké regiony NUTS 2 (Východní Make-

donie a Trácie, Centrální Makedonie, Západní Makedonie a Severní Egejský region), bulharské Ministerstvo regionálního rozvoje a veřejných prací, Kancelář plánování Kyperské republiky a české Ministerstvo pro místní rozvoj (MMR).

Cílem projektu EX-INT je výměna a rozšiřování zkušeností a know-how ohledně přeshraniční spolupráce zemí při vnějších hranicích EU i hranicích mezi jednotlivými členskými státy. Jeho dalším úkolem je plynulé a účinné zapojení nových členských států EU a těch, které vstup do EU teprve čeká, do programu přeshraniční spolupráce INTERREG. Projekt má za úkol využití místních znalostí a zkušeností a seznámení potenciálních žadatelů v příhraničních regionech s možnostmi, které program INTERREG nabízí. Partneři projektu chtějí umožnit efektivní plánování a realizaci společných akcí.

MMR ČR bylo k účasti v projektu EX-INT přizváno ostatními partnery již v jeho začátcích, nyní se jednalo o první setkání na české půdě. Jeho hlavním tématem bylo zpracování výstupů projektu „Yellow pages“, který prezentuje příklady úspěšně realizovaných projektů na území partnerských států v rámci tří větví programu EU INTERREG (INTERREG IIIA, INTERREG IIIB-CADSES a INTERREG IIIC). Dále byla projednána příprava „best practices“ (tzv. nejlepší mezinárodní praxe) prezentací nejúspěšnějších projektů. Rovněž bude vydána publikace v českém a v anglickém jazyce, která bude prezentovat aktivity MMR ČR v předmětném programu.

Bulharský partner zdůraznil zájem o další partnerství a zároveň pozval zástupce MMR na národní semináře, které se budou konat v Bulharsku, což česká strana přivítala jako další příležitost seznámit se s řešením obdobné problematiky v jiných zemích. Představitelé českého Ministerstva pro místní rozvoj pozvali partnery projektu k účasti na seminářích, které k tématu proběhnou v České republice.

Bližší informace o projektu EX-INT lze nalézt na www.ex-int.gr.

[Tisková zpráva MMR, 28.3.2007; dostupné na: <http://www.mmr.cz/index.php?show=001021612>]